19/09/2022

Βέροια: Εορτή της ανακομιδής των Ιερών Λειψάνων του Οσίου Αμφιλοχίου του εν Πάτμω

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Βεροίας, Ναούσης και Καμπανίας

Ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Βεροίας, Ναούσης και Καμπανίας κ. Παντελεήμων λειτούργησε και κήρυξε τον Θείο λόγο στον πανηγυρίζοντα Ιερό Ναό των Αγίων Κωνσταντίνου και Ελένης και Οσίου Νικοδήμου Βεροίας την Δευτέρα 10 Σεπτεμβρίου 2022 με την ευκαιρία της εορτής της ανακομιδής των Ιερών Λειψάνων του Οσίου Αμφιλοχίου του εν Πάτμω.

Η ενορία των Αγίων Κωνσταντίνου και Ελένης και Οσίου Νικοδήμου Βεροίας τιμά και πανηγυρίζει ιδιαιτέρως την ιερά μνήμη του **Οσίου Αμφιλοχίου του εν Πάτμω**, καθώς στο πνευματικό κέντρο του Ιερού Ναού υπάρχει Παρεκκλήσιο αφιερωμένο στον νέο Άγιο της Εκκλησίας μας.

Στο τέλος της Θείας Λειτουργίας, ο **Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης κ. Παντελεήμων**, χειροθέτησε Πρωτοπρεσβύτερο τον εφημέριο του Ιερού Ναού π. Κωνσταντίνο Νικολαΐδη.

Στην ομιλία του **ο Σεβασμιώτατος αναφέρθηκε στην ασκητική ζωή και το ιεραποστολικό έργο του εορταζομένου Οσίου**, ο οποίος «εργάσθηκε και ιεραποστολικά, με σκοπό να στηρίξει τους άνθρωπους στην Πάτμο και στα Δωδεκάνησα, που βρισκόταν τότε στην κατοχή των Ιταλών, να διατηρήσουν την ορθόδοξη πίστη τους».

Περισσότερες φωτογραφίες στο άλμπουμ:

Μεταξύ άλλων, ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Βεροίας κ. Παντελεήμων επισήμανε:

«Βίον ἐκτελέσας ἀσκητικόν, ἔρω-τι Κυρίου, Ἀμφιλόχιε ἐπί γῆς, ἐν τῇ βασιλείᾳ τῶν οὐρανῶν ἀγάλλῃ», ψάλλει ὁ ἱερός ὑμνογράφος πρός τιμήν τοῦ ἑορταζομένου ὁσίου καί θεοφόρου πατρός ἡμῶν Ἀμφιλο-χίου τοῦ ἐν Πάτμῳ, ὁ ὁποῖος ἀγάλ-λεται στή βασιλεία τῶν οὐρανῶν καί τοῦ ὁποίου ἡ Ἐκκλησία μας τιμᾶ σήμερα τήν ἀνακομιδή τῶν ἱερῶν λειψάνων.

Μᾶς ἀποκαλύπτει ὅμως συγχρό-νως καί τόν τρόπο μέ τόν ὁποῖο ὁ τιμώμενος σύγχρονος ὅσιος διή-νυσε τή ζωή του καί ἐπέτυχε τόν σκοπό γιά τόν ὁποῖο

πλάσθηκε ὁ ἄν-θρωπος καί ὁ ὁποῖος δέν εἶναι ἄλλος ἀπό τήν ἐπίτευξη τῆς ἁγιό-τητος καί τῆς βασιλείας τῶν οὐρα-νῶν.

Καί μᾶς τόν ἀποκαλύπτει, γιατί ὁ τρόπος αὐτός ἰσχύει γιά ὅλους μας, γιατί ὅλοι μας πρέπει νά ἔχουμε ὡς σκοπό τῆς ζωῆς μας τήν ἁγιότητα καί τή βασιλεία τῶν οὐρανῶν, εἴτε εἴμεθα κληρικοί εἴτε μοναχοί εἴτε λαϊκοί.

Πῶς τόν ἐπέτυχε τόν σκοπό του ὁ ὅσιος Ἀμφιλόχιος; Τόν ἐπέτυχε πρω-τίστως μέ τήν ἀσκητική ζωή του. Μπορεῖ, βεβαίως, ἐκεῖνος νά ἦταν μοναχός καί ἡ ἄσκηση νά εἶναι συστατικό στοιχεῖο τῆς μονα-χικῆς ζωῆς, ὅμως ἡ ἄσκηση εἶναι συστατικό στοιχεῖο γενικότερα τῆς ἐν Χριστῷ ζωῆς. Δέν ὑπάρχει πνευ-ματική ζωή χωρίς ἄσκηση, γιατί ὡς ἄσκηση νοεῖται ἡ προσπάθεια καί ὁ ἀγώνας πού πρέπει ὁ κάθε πιστός νά κάνει γιά νά νικήσει τά πάθη, τίς ἀδυναμίες καί τά ἐλαττώματά του, γιά νά νικήσει τόν «παλαιό» ἄνθρωπο καί νά ζήσει σύμφωνα μέ τό θέλημα καί τίς ἐντολές τοῦ Θεοῦ.

Ἄσκηση εἶναι ἡ προσπάθεια νά πᾶμε κόντρα στή ροπή πρός τό κακό καί τήν ἁμαρτία, πού ἀποτε-λεῖ φυσική τάση τοῦ ἀνθρώπου. Ἄσκηση εἶναι ὁ ἀγώνας γιά νά πλησιάσουμε περισσότερο τόν Θεό, νά ἑνωθοῦμε μαζί του μέ τά ἱερά μυστήρια τῆς Ἐκκλησίας μας, νά ἔχουμε τή χάρη του στήν ψυχή μας καί τή ζωή μας.

Ἄσκηση εἶναι νά «βιάζουμε» τόν ἑαυτό μας, προκειμένου νά ζοῦμε ὅπως θά ἤθελε ὁ Θεός, προκει-μέ-νου νά ὁμοιάζουμε κατά τό δυνα-τόν μαζί του.

Ποιό ἦταν ὅμως αὐτό πού ἔδωσε τή δύναμη στον ὅσιο Ἀμφιλόχιο γιά νά ζήσει τήν ἀσκητική ζωή, νά ἀντέχει τούς πόνους καί τούς κό-πους της; Ἦταν ἡ ἀγάπη του στόν Θεό. «Ἔρωτι Κυρίου», λέγει ὁ ὑμνο-γράφος, «βίον ἐκτελέσας ἀσκη-τικόν». Ἦταν ἡ διάπυρη καί ἀπέραντη ἀγάπη του πρός τόν Χριστό, ἡ ὁποία ἔκανε τόν ὅσιο Ἀμφιλόχιο νά μήν ὑπολογίσει οὔτε τί θά στερηθεῖ οὔτε πόσο θά κοπιά-σει οὔτε τί θά θυσιάσει μέ τήν ἄσκη-ση, γιατί ὅλα αὐτά τά ἔκανε γιά τήν ἀγάπη τοῦ Χριστοῦ.

Καί ὅπως, ὅταν ἀγαποῦμε κά-ποιον ἄνθρωπο, δέν ὑπολογίζου-με οὔτε τόν κόπο οὔτε τίς θυσίες πού ἀπαιτοῦνται προκειμένου νά κά-νουμε ὅ,τι τόν εὐχαριστεῖ, ὅ,τι τόν χαροποιεῖ, προκειμένου νά εὑρι-σκό-μεθα μαζί του, νά ἀπολαμ-βά-νουμε τή συναναστροφή του, νά προσωφέρουμε ὅ,τι καλύτερο ἔχου-με, πολύ περισσότερο ἰσχύει αὐτό γιά τόν Χριστό.

Ὅταν ἡ καρδιά μας φλέγεται ἀπό τόν θεῖο ἔρωτα, ὅταν ἡ πρώτη προτεραιότητά μας εἶναι ὁ Χρι-στός, τότε ὅλα τά ἄλλα εἶναι δευ-τερεύοντα καί δέν τά ὑπολογίζου-με.

Αὐτός ὁ θεῖος ἔρωτας, ὁ διακαής πόθος γιά τόν Χριστό, ἔφλεγε τήν ψυχή τοῦ ὁσίου

Ἀμφιλοχίου, καί τόν ἔκανε νά ἀγωνίζεται χωρίς νά ὑπολογίζει τίς δυσκολίες καί τούς κόπους τῆς ἀσκητικῆς ζωῆς, καί ἔτσι ἐπέτυχε νά ἁγιασθεῖ μέ τή χάρη τοῦ Θεοῦ καί νά κερδίσει τή βασιλεία τῶν οὐρανῶν.

Αὐτός ὁ θεῖος ἔρωτας, αὐτή ἡ ἀγά-πη γιά τόν Χριστό, θά πρέπει νά πλημμυρίζει τήν ψυχή τοῦ κάθε πιστοῦ, καί τή δική μας ψυχή, ἐάν θέλουμε νά ἐπιτύχουμε καί ἐμεῖς τόν στόχο πού ἐπέτυχε ὁ ὅσιος Ἀμ-φιλόχιος. Καί γι᾽ αὐτό θά πρέπει πρωτίστως νά ἔχουμε κατά νοῦ τό μέγεθος τῆς ἀγάπης τοῦ Χριστοῦ γιά μᾶς. Θά πρέπει νά σκεπτόμεθα καθημερινά τί ἔκανε ὁ Χριστός ἀπό ἀγάπη γιά μᾶς, ἀλλά καί τί ἐπιθυ-μεῖ νά μᾶς χαρίσει ἀκόμη, ἐάν τόν ἀκολουθήσουμε, καί τότε δέν θά εἶναι δύσκολο νά τόν ἀγαπήσουμε καί νά θελήσουμε νά ἀγωνισθοῦμε γιά νά τόν προσεγγίσουμε ἀκόμη περισσότερο.

Καί ἐάν ἀγαπήσουμε μέ εἰλικρί-νεια τόν Χριστό, τότε Ἐκεῖνος θά προσθέσει μέ τή χάρη του περισ-σότερη ἀγάπη στήν ψυχή μας, ὥστε θά ἐπιθυμοῦμε διακαῶς νά ἀγωνι-ζόμεθα γιά νά εὐαρεστοῦμε ἐνώ-πιόν του.

Αὐτό ἔκανε ὁ ὅσιος Ἀμφιλόχιος τῆς Πάτμου καί αὐτό προτρέπει καί μᾶς νά κάνουμε, ὅλους ἐμᾶς πού ἤρθαμε σήμερα ἐδῶ στόν ἱερό αὐτό ναό πού τόν τιμᾶ ἰδιαιτέρως, γιά νά ἐορτάσουμε τήν ἀνακομιδή τῶν ἱερῶν του λειψάνων καί νά τόν τιμήσουμε.

Ἄς ἐπικαλούμεθα τίς πρεσβεῖες, καί ὁ ὅσιος Ἀμφιλόχιος, πού συνή-θιζε ἐν ζωῇ νά λέει στά πνευματικά του παιδιά ὅτι «παράδεισο χωρίς ἐσᾶς δέν θέλω παιδιά μου», θά πρεσβεύει, ὥστε νά ἀξιωθοῦμε καί ἐμεῖς τῆς βασιλείας τῶν οὐρανῶν.Γιατί ὁ ὅσιος Ἀμφιλόχιος δέν τό ἔλεγε μόνο γιά τά πνευματικά του παιδιά ἀλλά γιά ὅλους τούς ἀνθρώπους. Γι᾽ αὐτό καί ἐκτός ἀπό τήν ἄσκηση ἐργάσθηκε καί ἱεραποστολικά, μέ σκοπό νά στηρίξει τούς ἄνθρωπους στήν Πάτμο καί στά Δωδεκάνησα, πού βρισκόταν τότε στήν κατοχή τῶν Ἰταλῶν, νά διατηρήσουν τήν ὀρθόδοξη πίστη τους. Καί τό ἔκανε μέ τή στήριξη τῆς Ἀδελφότητός του, ἀλλά κυρίως μέ τή συμπαράσταση τῆς γυναικείας Ἀδελφότητος τῆς Μονῆς τοῦ Εὐαγγελισμοῦ καί τῆς Γερόντισσας Εὐστοχίας βοηθώντας πολλούς ἀνθρώπους νά πλησιάσουν καί νά ζήσουν τήν ἐν Χριστῷ ζωή.